

Cetatea Cavalerilor

Fondator Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
 Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

2023 - Anul Iuliu Maniu - 150 de ani de la naștere și 70 de ani de la trecerea în eternitate

Dr. Cristina Liana PUȘCAȘ

Pe 5 februarie 1953, Iuliu Maniu, artizan al Marii Uniri și unul dintre cei mai reprezentativi oameni politici ai României Interbelice, se stingea într-o celulă de la temuta închisoare Sighet, azvârlit apoi, în miez de noapte, într-o groapă comună din Cimitirul Săracilor din localitate. Încercările de a-l identifica au rămas fără succes, în cimitirul familiei Maniu, din Dealul Țarinei de la Bădăcin, fiind amenajat, doar simbolic, un mormânt al omului politic Iuliu Maniu.

Iuliu Maniu s-a născut pe data de 8 ianuarie 1873, în Șimleul Silvaniei, județul Sălaj. Tatăl său, Ioan, a fost un jurist român transilvănean, era nepotul lui Simion Bărnuțiu. Clara Maniu, mama lui Iuliu Maniu, a fost președinta Reuniunii Femeilor Române Sălăjene. Cuplul Maniu a avut nouă copii.

Iuliu Maniu s-a implicat activ în proiectul de unire a Transilvaniei cu România, ocupând funcția de președinte al Consiliului Dirigent. A fost liderul Partidului Național Român, apoi a Partidului Național Țărănesc, ocupând funcția de prim ministru în perioada: 10 noiembrie 1928 – 7 iunie 1930; 13 iunie 1930 – 8 octombrie 1930 și 20 octombrie 1932 – 12 ianuarie 1933.

Venirea comuniștilor la putere, după cel de-al Doilea Război Mondial, a pus capăt democrației și pluralismului politic. Liderii partidelor istorice trebuiau lichidați, iar formațiunile politice desființate. Iuliu Maniu a fost arestat pe data de 14 iulie 1947 și judecat pentru „înaltă trădare”. Prin sentința dată la 11 noiembrie 1947, Iuliu Maniu era condamnat la închisoare pe viață. Avea 74 de ani. În 1951 a fost transferat la Sighet, acolo unde și-a găsit sfârșitul pe 5 februarie 1953. La fel ca ceilalți deținuți politici închiși la Sighet a îndurat un regim dur de detenție: foamete, frig, izolare, lipsă asistență medicală, umilințe fizice și psihice. Pe jumătate paralizat, înfometat, Iuliu Maniu „fusese lăsat să moară încetul cu încetul”.

„Maniu a fost ridicat din celulă, în cel mai strict secret, dar vestea se răspândise ca fulgerul în toată închisoarea. Noaptea am auzit căruța poposită în curtea închisorii, uruiala roților, nechezatul cailor, zgomotul ușor ferecat al șleaurilor. Apoi toate s-au liniștit. Maniu pleca spre groapa comună și spre gloria eternă”, relatea Nicolae Carandino în memoriile sale.